

[Undervisnings- og forskningsministeren]

man medregner de ekstra omkring 500 pladser, der blev skabt i de sidste uger før studiestart.

Jeg må minde fru Helle Degn om, at det trods alt er Socialdemokratiets adgangsregulerings-system, vi står med. Og det er altså ikke rigtigt, at det hele er blevet meget værre. Vi kan se af statistikken, at der er blevet stadig flere pladser i min ministertid, sådan som der også i den foregående tid blev flere pladser.

Når adgangstærsklen på visse områder er blevet forhøjet, hænger det sammen med, at det er en langt større andel af de unge, der i dag går i gymnasiet og på hf, og som derfor overhovedet har mulighed for at melde sig. Sagt på en anden måde: For 20 år siden foregik adgangsbegrænsningen ved indgangen til gymnasiet og hf. Nu er der langt flere, der kommer igennem denne forgård, og derfor er der så lidt flere, der afvises ved indgangen til de videregående uddannelser. Det synes jeg skal med.

Jeg har hidtil været nervøs for at lave for meget om på adgangsbegrænsningsreglerne, på trods af at jeg bestemt ikke har kunnet lide dem. Det er et ømtåligt system, og man skal passe på ikke at ændre det for tit, for det er noget, mange unge har indrettet sig efter i årevis, sådan at forstå at de har planlagt deres erhvervsforløb for de kommende år efter, at reglerne var, som de var.

Derfor kan vi heller ikke lave meget om til næste sommer. Vi kan ændre det, som blev annonceret allerede sidste år, nemlig at karaktertærsklen til ingeniøruddannelserne bliver sat op fra 6 til 7 for civilingeniør- og akademiingeniøruddannelserne. Det kan vi tillade os, for det blev annonceret sidste år. Nu vil vi annoncere, at vi antagelig vil sætte den op for teknika næste år og måske også endnu højere op, til 8, næste år for akademi- og civilingeniøruddannelserne. Det vil vi overveje, for jeg er enig med alle dem, der her har givet tilslutning til princippet om, at kriterierne skal være relevante.

Vi skal ikke vige tilbage for at stille adgangs-krav, som virkelig har betydning for, om man kan klare et studium. Til gengæld skal vi væk fra den vilkårlighed, der er over f.eks. erhvervs-erfaringskriteriet. Vi kunne jo næsten lige så godt sige, at vi så på alderen som på erhvervs-erfaringen. Vi kunne også lade folk løbe 5.000 gange rundt om Rådhuset, det kunne også være et kriterium. Det forekommer urimeligt og uretfærdigt med et erhvervs-erfaringskriterium, og

det er meget glædeligt, at vi i dag har, tror jeg, total enighed om, at det er noget pjat, og det vil vi væk fra.

Til gengæld synes jeg, at hr. Lysholm Christensen har ret i, at når man har relevant erhvervs-erfaring, kan det spille ind, men så skal det altså være erhvervs-erfaring, der forbedrer mulighederne for at gennemføre studiet.

Hvad angår bachelorniveauet havde både Socialdemokratiet og SF det forbehold, at det ikke måtte blive, hvad fru Helle Degn kaldte et udsmidningsinstrument. Jeg vil gerne sige, at da vi lagde bachelorniveauet ind, blev det ikke lagt ind som et udsmidningsinstrument. Det var et tilbud til dem, der gerne ville forlade universitetet med et papir, før de havde taget kandidatgraden.

Hvis så nogen spørger, om der aldrig nogen sinde skal være adgangsbegrænsning her i landet ved bachelorniveauet, så vil jeg svare, at det synes jeg vi skal overveje meget nøje, før vi siger nej. Der kunne jo tænkes et felt, hvor der var betydelig adgangsbegrænsning i dag, hvor vi gerne ville have fri adgang til bachelorniveauet, men ville fastholde den nuværende adgangsbegrænsning til kandidatuddannelsen. Jeg siger bare, at det kunne jo være. Derfor synes jeg ikke, vi skal lave alt for mange besværgelser. Hvis der på et felt viser sig at være vældig afsætning på bachelorkandidater ligesom i den angelsaksiske verden, så lad os da endelig lave fri adgang, men det betyder ikke, at vi nødvendigvis skal have fri adgang til alle de kandidatuddannelser, som den pågældende bacheloruuddannelse fører til. Men det er jo muligt, at det viser sig, at der er så få, der ønsker at gå videre, at vi kan bevare den fri adgang.

På den anden side kunne det jo også tænkes, at man nærmest gør de unge en tjeneste ved at stille relevante krav ved indgangstærsklen, fordi der så er flere, der undgår skuffelser. Det kunne jo være, at man også på kandidatuddannelsen – alene for de unges egen skyld – skulle sige, at her kræves der altså et vist gennemsnit ved bachelorgraden, før man kan gå ind på kandidatuddannelsen. Det er da ikke sikkert, at det var så galt. Når vi nu er enige om, at det er udmærket med et karakterkrav ved indgangen til ingeniøruddannelserne, hvorfor så ikke ved overgangen fra en bacheloruuddannelse til en kandidatuddannelse?